

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 18 lipca 2007 r.

w sprawie pomocy państwa C 27/2004, udzielonej przez Republikę Czeską GE Capital Bank a.s.
i GE Capital International Holdings Corporation, USA

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 1965)

(Jedynie tekst w języku czeskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/214/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospo-
darczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag
zgodnie z przywołanymi artykułami,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. POSTĘPOWANIE

- (1) Dnia 18 grudnia 2003 r. Komisja otrzymała informację o środkach udzielonych na rzecz banku Agrobanka Praha a.s. (AGB) oraz banku GE Capital a.s.⁽¹⁾ (GECB) w ramach procedur pomocowych (dalej jako „mechanizm przejściowy”) zgodnie z załącznikiem IV do rozdziału 3 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litew-

skiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej⁽²⁾, podpisanego dnia 16 kwietnia 2003 r. (dalej jako „Akt przystąpienia”).

- (2) W piśmie, które Komisja otrzymała dnia 30 kwietnia 2004 r., Republika Czeska wycofała powiadomienie. Tego samego dnia Republika Czeska złożyła nowe powiadomienie dotyczące tej samej sprawy.

- (3) W decyzji z dnia 14 lipca 2004 r. Komisja poinformowała, że większość środków opisanych w powiadomieniu nie mogła być zastosowana po przystąpieniu, ale wszczęła postępowanie zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w sprawie dalszych środków, z uwagi na fakt, że uważane były one za możliwe do zastosowania po przystąpieniu i wywołały poważne wątpliwości, jeśli chodzi o ich zgodność ze wspólnym rynkiem. Decyzja Komisji o wszczęciu postępowania została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾. Komisja wezwała strony, aby przedstawiły swoje uwagi w tej sprawie.

⁽¹⁾ Od 17 stycznia 2005 r. zmiana nazwy na GE Money Bank, a.s.

⁽²⁾ Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 23. Wersję w języku czeskim opublikowano w odrębnym numerze *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* z dnia 23.9.2003.

⁽³⁾ Dz.U. C 292 z 30.11.2004, str. 3. Sprostowanie w Dz.U. C 10 z 14.1.2005, str. 9.

- (4) Republika Czeska przedstawiła swoje uwagi do decyzji o wszczęciu postępowania w dniach 30 lipca 2004 r., 16 sierpnia 2004 r., 22 września 2005 r. i 18 maja 2006 r. natomiast GECB przedstawił swoje uwagi w dniu 17 grudnia 2004 r. W dniach 19 września 2005 r. i 11 listopada 2005 r. GECB przedstawił uwagi dodatkowe. W piśmie z dnia 2 maja 2006 r. Komisja potwierdziła, że okres, w którego czasie można przedstawiać uwagi, został przedłużony do końca listopada 2005 r. zgodnie z ostatnim zdaniem art. 6 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE⁽¹⁾ (dalej jako „rozporządzenie proceduralne”). W piśmie z dnia 10 maja 2006 r., zarejestrowanym w dniu 18 maja 2006 r., Republika Czeska poinformowała Komisję, że otrzymała uwagi zgłoszone przez bank GECB. W dniach 24 czerwca 2005 r., 29 września 2005 r. i 25 października 2005 r. oraz 11 stycznia 2006 r. i 7 marca 2006 r. odbyły się spotkania z przedstawicielami Republiki Czeskiej i GECB. W dniu 13 marca 2007 r. Republika Czeska udzieliła dalszych informacji, które zostały zarejestrowane w dniu 14 marca 2007 r. W dniu 15 marca 2007 r. Komisja potwierdziła, że okres, w czasie którego można składać uwagi, został przedłużony do dnia 14 marca 2007 r. zgodnie z ostatnim zdaniem art. 6 ust. 1 rozporządzenia proceduralnego.

2. OKOLICZNOŚCI

2.1. Beneficjenci pomocy

- (5) AGB, który został założony w roku 1990, działał w Republice Czeskiej jako uniwersalny bank komercyjny. W roku 1995 był piątym co do wielkości bankiem Republiki Czeskiej i największym bankiem prywatnym. Po tym, jak AGB popadł w problemy finansowe, we wrześniu 1998 r. odebrano mu licencję bankową i w chwili obecnej znajduje się w stanie likwidacji.
- (6) Akcjonariuszami założycielami AGB były: Československá obchodní banka a.s. (ČSOB), Ministerstwo Rolnictwa Republiki Czeskiej, Agropol a.s., Agrodát przedsiębiorstwo państwowe i Stavoinvest Bańska Bystrzyca. W roku 1995 kontrolę nad AGB przejęło przedsiębiorstwo prywatne Motoinvest Group.
- (7) Po ustanowieniu zarządu komisarycznego w dniu 17 września 1996 r. w ramach AGB stworzono dwie odrębne jednostki organizacyjne, AGB1 i AGB2. AGB1 prowadziła główną działalność bankową AGB. W czerwcu 1998 r. AGB1 została sprzedana bankowi GECB na podstawie umowy przewłaszczenia. Pozostałe części AGB są nadal w likwidacji.
- (8) GECB został założony w roku 1998 w celu nabycia AGB1. Obecnie działa w Republice Czeskiej jako bank uniwersalny. Od dnia 17 stycznia 2005 r., gdy dokonała się zmiana nazwy z GECB na GE Money Bank a.s., jest

w całości własnością GE Capital International Holdings Corporation, USA (GECIH).

2.2. Sytuacja finansowa AGB

- (9) Problemy AGB rozpoczęły się już w latach 1993 i 1994. W połowie lat dziewięćdziesiątych sektor bankowy przechodził poważny kryzys gospodarczy, który dotknął również AGB. W związku z szybką ekspansją AGB, połączoną z brakami w dziedzinie zarządzania ryzykiem i niewystarczającą kontrolą wewnętrzną, doszło do stopniowego pogarszania się portfola kredytowego AGB. W roku 1993 AGB wykazywał stratę w wysokości 2 miliardów CZK i posiadał ujemny kapitał własny (- 515 milionów CZK).
- (10) W roku 1993 Narodowy Bank Czeski (NBCZ) nakazał, aby AGB przygotował i wprowadził program konsolidacyjny dla przywrócenia współmierności kapitałowej. Republika Czeska wyjaśniła, że wymieniony program konsolidacyjny nie obejmował środków udzielanych lub wspieranych przez państwo. Chodziło raczej o to, aby Narodowy Bank Czeski miał lepszą kontrolę nad AGB. W roku 1996 AGB przestał przestrzegać warunków programu konsolidacyjnego i uczestniczył w operacjach wysokiego ryzyka, co spowodowało szereg problemów związanych z likwidacją i obniżaniem jakości jego aktywów. Kryzys likwidacyjny i niechęć akcjonariuszy do podjęcia odpowiednich kroków naprawczych doprowadziły do ustanowienia 17 września 1996 r. zarządu komisarycznego w AGB.
- (11) Jeśli chodzi o sytuację finansową AGB, audyt przeprowadzony po ustanowieniu zarządu komisarycznego (bilans z dnia 16 września 1996 r.) wykazał stratę - 8,487 miliardów CZK i resztę kapitału własnego - 5,476 miliardów CZK. Regularny roczny audyt z bilansem na dzień 31 grudnia 1996 r. stwierdził stratę - 10,097 miliardów CZK i pozostałość kapitału własnego - 6,328 miliardów CZK.
- (12) Aby uniknąć negatywnych konsekwencji tej sytuacji w całym czeskim sektorze bankowym, Republika Czeska podjęła kroki w celu zapewnienia ochrony i restrukturyzacji AGB. Jednak po wspomnianych audytach w AGB, które po ustanowieniu zarządu komisarycznego wykazały stratę przewyższającą kapitał bankowy, podjęto decyzję, że najlepszym sposobem utrzymania AGB przy życiu będzie stworzenie odrębnej jednostki organizacyjnej, AGB1, która miała odpowiadać za główną działalność bankową AGB. AGB2 składała się przede wszystkim z kredytów klasyfikowanych, kredytów dla wybranych spółek córek lub innych podmiotów stowarzyszonych AGB, wybranego portfola aktywów, wszystkich nieruchomości i niektórych ruchomości. AGB1 miała zostać sprzedana inwestorowi strategicznemu na drodze otwartego, bezwarunkowego i transparentnego postępowania ofertowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, str. 1.

2.3. Przetarg publiczny

(13) W kwietniu 1997 r. zarząd komisaryczny ogłosił przetarg publiczny na sprzedaż AGB1. Na kolejnym etapie postępowania ofertowego GE Capital Corporation pozostał jedynym podmiotem zainteresowanym kupnem AGB1. AGB1 została sprzedana bankowi GECB w dniu 22 czerwca 1998 r. za około 304 miliony CZK z zastrzeżeniem gwarancji i poręczeń oraz opcji sprzedaży. Szczegóły dotyczące gwarancji i poręczeń zostały opisane w pkt 19–26 uzasadnienia, a opcji sprzedaży w pkt 27–32 uzasadnienia.

(14) Środkiem, którym nie trzeba się w dalszej kolejności zajmować, jest udzielenie gwarancji dla deponentów, której Narodowy Bank Czeski udzielił wszystkim wierzycielom AGB, gdy we wrześniu 1996 r. AGB po raz pierwszy popadł w kłopoty. Gwarancja dla posiadaczy wkładów obejmowała wszystkie zobowiązania AGB włącznie z odsetkami, które znajdowały się w ewidencji rachunkowej AGB na dzień 17 września 1996 r. Wszelkie zobowiązania z określonym terminem płatności zostały zaspokojone aż do spłaty należności. Zobowiązania bez określonego terminu zostały zaspokojone w okresie do 12 miesięcy po zakończeniu pracy zarządu komisarycznego w AGB. Zobowiązania AGB powstałe po 17 września 1996 r. zostały zaspokojone zgodnie z terminem płatności, najpóźniej do 12 miesięcy po zakończeniu pracy zarządu komisarycznego ustanowionego w AGB. W gwarancjach nie było ustalonej górnej granicy zobowiązań wobec wierzycieli AGB. Od dnia 31 grudnia 2003 r. istniał jednak wyłącznie jeden wkład w wysokości 876 882 CZK, którego mogła potencjalnie dotyczyć gwarancja dla deponentów ⁽¹⁾.

(15) W związku ze sprzedażą, GECIH, spółka matka spółki GECB, przejęła zobowiązania Narodowego Banku Czeskiego z tytułu gwarancji udzielonych posiadaczom wkładów na podstawie regwarancji, której ważność upłynęła w dniu 22 czerwca 2000 r. Już na początku stwierdzono, że ważność regwarancji skończyłaby się w sytuacji, gdyby GECIH skorzystał z opcji sprzedaży akcji GECB. Po sprzedaży AGB1 bankowi GECB pozostała część AGB włącznie z AGB2 została postawiona w stan likwidacji. W przebiegającym procesie likwidacyjnym jedynym wierzycielem AGB jest Narodowy Bank Czeski.

2.4. Sytuacja finansowa GECB

(16) Wyniki AGB po przejściu go przez bank GECB uległy wyraźnej poprawie.

⁽¹⁾ Gwarancja dla posiadaczy wkładów jest środkiem, o którym Republika Czeska poinformowała w ramach mechanizmu przejściowego. W decyzji Komisji z dnia 14 lipca 2004 r. wskazanej w pkt 3 uzasadnienia, środek ten nie został uznany za możliwy do zastosowania po przystąpieniu do UE, ponieważ na podstawie gwarancji dla deponentów pozostało tylko jedno jasno określone roszczenie. Z tego powodu Komisja uznała, że możliwy udział Republiki Czeskiej został dokładnie określony w okresie przed przystąpieniem.

Rok	Zysk netto (w milionach CZK)	Stosunek współmierności kapitałowej (2 stopień)
1998	- 16 500	Negatywny ⁽²⁾
1999	980	74 %
2000	720	48 %
2001	840	41 %
2002	911	30 %
2003	1 988	25 %
2004	2 242	24 %

2.5. Dążenia do restrukturyzacji AGB, GECB i GECIH

(17) Republika Czeska i GECB informują, że banki AGB, GECB i GECIH podjęły kroki zmierzające do ograniczenia udziału państwa w restrukturyzacji AGB. Działania kompensacyjne podjęte przez AGB to zamiana aktywów AGB na formę płynną i przede wszystkim sprzedaż określonych spółek córek AGB bankowi Reiffeisen Bank. Doszło w ten sposób do zmniejszenia udziału AGB w rynku, który wyrażał się udziałem AGB w całkowitej ilości aktywów bankowych lub pewnych kategorii aktywów. Oprócz tego AGB obniżył liczbę zatrudnionych z ok. 3 500 osób w roku 1996 do 2 500 osób w roku 1998.

(18) Według przedstawianej argumentacji GECB i GECIH przyczyniły się do restrukturyzacji poprzez wpłatę kwoty odpowiadającej cenie zakupu oraz poprzez udzielenie gwarancji i poręczeń przez stronę kupującą w dokumencie gwarancyjnym wymienionym w pkt 20 uzasadnienia oraz poprzez udzielenie regwarancji w umowie o wypłacie odszkodowań wymienionej w tym samym punkcie, na podstawie których GECIH przejęła zobowiązania Narodowego Banku Czeskiego (gwarancja dla posiadaczy wkładów) wobec wierzycieli AGB. Grupa GE jest ponadto przekonana, że w sprawie pomogła tzw. opcja sprzedaży oraz dobra opinia kupującego.

3. OPIS ŚRODKÓW

(19) W decyzji z dnia 14 lipca 2004 r. Komisja dokonała oceny środków, o których została poinformowana i doszła do wniosku, że większość z nich znajduje się poza ramami mechanizmu przejściowego wynikającego z Aktu przystąpienia. Środki te nie prowadzą do dalszego zaangażowania finansowego Republiki Czeskiej po dacie przystąpienia i z tego powodu nie można ich było zastosować po wejściu do UE. Dwa rodzaje środków zostały jednak uznane za możliwe do zastosowania po przystąpieniu i za pomoc państwa niezgodną ze wspólnym rynkiem. Były to w pierwszej kolejności gwarancje, poręczenia i obietnice wypłaty odszkodowań, a w drugiej kolejności opcja sprzedaży.

⁽²⁾ Zgodnie z bilansem z dnia 21 czerwca 1998 r. całkowity kapitał własny AGB1 wynosił -17,1 mld CZK. GECB został założony z kapitałem akcyjnym w wysokości 500 milionów CZK.

„Gwarancje, poręczenia i obietnice wypłaty odszkodowań”

(20) Podczas sprzedaży AGB1 bankowi GECB, AGB jako sprzedający AGB1 ustanowił szereg systemów gwarancji na rzecz GECB, które zostały opisane w dokumencie gwarancyjnym podpisanym w dniu 21 czerwca 1998 (dalej jako „dokument gwarancyjny”). Narodowy Bank Czeski nie był uczestnikiem tej umowy. Zobowiązania przyjęte przez AGB w dokumencie gwarancyjnym Narodowy Bank Czeski wsparł w umowie o wypłacie odszkodowań, podpisanej w dniu 22 czerwca 1998 r. i zmienionej w dniu 25 kwietnia 2004 r. aneksem nr 1 do umowy o wypłacie odszkodowań (dalej jako „umowa o wypłacie odszkodowań”) ⁽¹⁾.

(21) Czeskie organy przekazały listy systemów gwarancji w ramach planu ratowania i restrukturyzacji, który stanowi część powiadomienia.

(22) W powiadomieniu Republika Czeska zaznaczyła, że lista dotycząca dokumentu gwarancyjnego nie jest „pełna”. W swoich wyjaśnieniach do decyzji o wszczęciu postępowania wyjaśniającego Republika Czeska doprecyzowała jednak, że lista obejmuje kompletny rejestr wszystkich ewentualnych roszczeń. Określenie „nie jest pełna” oznaczało, że listy nie zawierają pełnego brzmienia tekstów umów. GECB przedstawił argument, że w rzeczywistości właściwa – pełna – lista dotycząca umowy o wypłacie odszkodowań jest istotna, ponieważ druga lista dotyczy wyłącznie roszczeń zawartych w dokumencie gwarancyjnym, będącym porozumieniem między dwoma

(25) Tryby udzielania gwarancji, w stosunku do których Komisja wszczęła postępowanie wyjaśniające, zostały podsumowane w następujący sposób:

(26)

prywatnymi podmiotami i dlatego nie mogą go dotyczyć decyzji o pomocy państwa.

(23) Ważność wielu roszczeń wygasła przed przystąpieniem Republiki Czeskiej do Unii Europejskiej. Komisja w swojej decyzji z dnia 14 lipca 2004 r. uznała środki, których ważność zakończyła się przed przystąpieniem, za niemożliwe do zastosowania po przystąpieniu. Jeśli chodzi o pozostałe środki, Komisja wszczęła formalne postępowanie wyjaśniające.

(24) Wszczęcie formalnego postępowania wyjaśniającego dotyczy tych środków, wobec których Republika Czeska nie wniosła o dokonanie oceny w ramach mechanizmu przejściowego. Chodzi przede wszystkim o pewne gwarancje, poręczenia i obietnice wypłaty odszkodowań oraz o opcję sprzedaży, które zostały wymienione w powiadomieniu, a które nie zostały jednak ujęte we wniosku o dokonanie oceny. W decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego Komisja wyjaśniła, że w ramach mechanizmu przejściowego zgodnie z załącznikiem IV do rozdziału 3 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia nie było konieczne powiadamianie o działaniach, i z tego powodu można było w zasadzie ograniczyć treść takiego powiadomienia. Komisja jest jednak przekonana, że gwarancje, poręczenia i obietnice wypłaty odszkodowań oraz opcja sprzedaży są ściśle związane z środkami opisanymi w powiadomieniu i z tego powodu nie mogą być sztucznie oddzielone. Z tej przyczyny Komisja musi dokonać oceny działań w pełnym zakresie.

Tabela 1

Gwarancje, poręczenia i obietnice wypłaty odszkodowań, których ważność kończy się w dniu 22 czerwca 2008 r.

Treść	Określenie kwoty
1. Odszkodowania z tytułu wszystkich sporów, które mają niekorzystny wpływ na transakcje bankowe: AGB zobowiązał się do odszkodowań na rzecz GECIH, GECB i pozostałych osób, które otrzymały odszkodowania od kupującego (dalej jako „kupujący”) w związku z wszelkimi stratami wynikającymi z roszczeń wobec kupujących z tytułu wszelkich okoliczności powstałych przed dniem rocznego bilansu, które mają niekorzystny wpływ na transakcje bankowe. Punkt 5.1 lit. a) ppkt (i) ⁽²⁾ ;	Łączny limit w CZK 2 miliardy
2. Odszkodowania z tytułu naruszenia przepisów: AGB zobowiązał się do wypłaty odszkodowania kupującemu w związku z wszelkimi stratami wywołanymi przez wszelkie naruszenia obowiązujących przepisów prawnych ze strony sprzedającego przed dniem zamknięcia, które mają niekorzystny wpływ na transakcje bankowe. Punkt 5.1 lit. a) ppkt (ii);	Łączny limit w CZK 2 miliardy

⁽¹⁾ Jeśli nie podano inaczej, to wszystkie odwołania do umowy o wypłacie odszkodowań odnoszą się do umowy o wypłacie odszkodowań zmienionej aneksem nr 1 do umowy o wypłacie odszkodowań z dnia 25 kwietnia 2004 r.

⁽²⁾ Jeśli nie zostało określone inaczej, wszystkie odwołania do punktów oznaczają punkty w dokumencie gwarancyjnym.

Treść	Określenie kwoty
<p>3. Odszkodowania w związku z pracowniczymi sporami sądowymi: AGB zobowiązał się do wypłaty odszkodowań na rzecz kupującego w związku z wszelkimi stratami spowodowanymi roszczeniami wniesionymi przeciwko GECB przez pracowników na faktyczne lub ewentualne działanie kupującego przed dniem zamknięcia. <i>Punkt 5.1 lit. a) ppkt (v);</i></p>	<p>Łączny limit w CZK 2 miliardy</p>
<p>4. Odszkodowania w związku z pracowniczymi sporami sądowymi: AGB zobowiązał się do wypłaty odszkodowań na rzecz kupującego w związku ze stratami spowodowanymi przez wysuwanie roszczeń, dotyczących zobowiązań umownych lub gwarancji wynikających ze stosunku pracy składanych przez byłych lub obecnych pracowników, byłych lub przyszłych pracowników sprzedającego, który pozostaje w stosunku pracy z AGB2. <i>Punkt 5.1 lit. a) ppkt (vi);</i></p>	<p>Łączny limit w CZK 2 miliardy</p>
<p>5. Skarga dotycząca stwierdzenia nieważności umowy o sprzedaży AGB1 bankowi GECB złożona dnia 27 lipca 1998 r. w Wojewódzkim Sądzie Gospodarczym w Pradze przez Václava Sládka przeciwko AGB w likwidacji i przeciwko kupującemu; wraz ze stowarzyszeniem akcjonariuszy mniejszościowych AGB jako stroną skarżącą. (Odszkodowanie na podstawie pkt 4.1 umowy o wypłacie odszkodowań);</p>	<p>Łączny limit w CZK 15 miliardów</p>
<p>6. Skarga dotycząca stwierdzenia nieważności umowy o sprzedaży AGB1 bankowi GECB złożona w dniu 22 czerwca 2001 r. w Wojewódzkim Sądzie Gospodarczym w Pradze przez Petra Maura, Františka Vysloužila, Pavla Tykača, Karla Tománka, Pavla Šimko i Tomáša Fohlera przeciwko AGB w likwidacji, kupującemu i przeciwko Jiřimu Klumparowi; wraz ze stowarzyszeniem akcjonariuszy mniejszościowych AGB jako stroną skarżącą. (Odszkodowanie na podstawie pkt 4.1 umowy o wypłacie odszkodowań);</p>	<p>Łączny limit w CZK 15 miliardów</p>
<p>7. Skarga dotycząca stwierdzenia nieważności umowy sprzedaży AGB1 złożona w dniu 18 czerwca 2002 r. w Sądzie Miejskim w Pradze przez spółkę HZ Praha, spol. s r.o. przeciwko AGB w likwidacji, kupującemu i przeciwko Jiřimu Klumparowi. (Odszkodowanie na podstawie pkt 4.1 umowy o wypłacie odszkodowań);</p>	<p>Łączny limit w CZK 15 miliardów</p>
<p>8. Wniosek o rejestrację sprzedaży AGB1 w Rejestrze Handlowym, złożony w dniu 18 października 1999 r., w której wnioskodawcą są jednocześnie AGB1 w likwidacji i Rada Miasta Pragi jako strona postępowania. (Odszkodowanie na podstawie pkt 4.1 umowy o wypłacie odszkodowań);</p>	<p>Łączny limit w CZK 15 miliardów</p>
<p>9. Wszelkie roszczenia o odszkodowania dotyczące ważności lub zgodności z prawem sprzedaży AGB1 kupującemu wniesione przez:</p> <ul style="list-style-type: none"> — sprzedającego, NBCZ lub akcjonariusza, likwidatora, syndyka masy upadłościowej, audytora lub zarząd komisaryczny kupującego, — członka osoby prawnej lub kupującego, — pracownika, dłużnika, klienta, pożyczkobiorcę lub wierzyciela sprzedającego lub kupującego, — spadkobiercę, następcę prawnego lub nabywcę, likwidatora, syndyka masy upadłościowej, odbiorcę, administratora mienia, zarządcę likwidacyjnego lub zarządcę komisarycznego (lub osobę o podobnych kompetencjach) lub stowarzyszenie jednej lub więcej wymienionych wyżej osób fizycznych i prawnych, lub — czeskiego przedstawiciela państwowego lub inny organ działający w postępowaniu karnym, lub czeski urząd skarbowy sprzedającego, lub kupującego. <p>(Odszkodowanie na podstawie pkt 4.1 umowy o wypłacie odszkodowań).</p>	<p>Łączny limit w CZK 15 miliardów</p>

Tabela 2

Gwarancje, poręczenia i zobowiązania wypłaty odszkodowań, których ważność kończy się w dniu 22 czerwca 2010 r.

Treść	Określenie kwoty
<p>1. Podatki: AGB gwarantuje, że:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) przestrzegał przepisów podatkowych dotyczących potrąceń, ustanowionych przez odpowiednie ustawy; (ii) powiadomił kupującego, że istnieją podatki pobierane przez niektóre urzędy skarbowe, których AGB nie zapłaciła; (iii) według wiedzy AGB, w związku ze zobowiązaniami podatkowymi AGB, nie jest przygotowywany ani nie grozi jej audyt podatkowy; (iv) nie naruszył ani nie narusza żadnego właściwego przepisu podatkowego, który powodowałby powstanie zobowiązania po stronie kupującego; (v) po stronie kupującego nie zostaną nałożone żadne podatki w wyniku realizacji planowanych transakcji. <i>Punkt 2.14 lit. c) i d)</i> 	Łączny limit w CZK 2 miliardy
<p>2. Kwestie środowiska naturalnego: AGB gwarantuje, że, o ile jej wiadomo, w pomieszczeniach AGB1 nie znajdują się żadne niebezpieczne substancje przekraczające dozwoloną ilość zgodnie z odpowiednimi przepisami. <i>Punkt 2.20</i></p>	Łączny limit w CZK 5 miliardów
<p>3. Podatki związane z transakcją: AGB gwarantuje, że na kupującego nie zostaną nałożone żadne podatki w wyniku sprzedaży. <i>Punkt 2.14 lit. e)</i></p>	Łączny limit w CZK 15 miliardów
<p>4. Aktywa i pasywa: AGB zobowiązał się wypłacić kupującemu odszkodowania z tytułu wszelkich strat płynących z roszczeń dotyczących aktywów i pasywów. <i>Punkt 5.1 lit. a) ppkt (iv)</i></p>	Łączny limit w CZK 5 miliardów
<p>5. Zobowiązania płynące z ceł i podatku akcyzowego: AGB zobowiązał się wypłacić kupującemu odszkodowania z tytułu strat spowodowanych roszczeniami wniesionymi wobec niego przez odpowiednie organy celne i pobierające podatek akcyzowy w związku z poręczeniem celnym AGB. <i>Punkt 5.1 lit. a) ppkt (iv)</i></p>	Łączny limit w CZK 5 miliardów

Tabela 3

Gwarancje, poręczenia i zobowiązania wypłaty odszkodowań, których ważność kończy się w dniu 22 czerwca 2013 r.

Treść	Określenie kwoty
<p>1. Operacje AGB1: AGB gwarantuje, że częścią AGB1 nie są żadne inne aktywa ani pasywa z wyjątkiem tych, które zostały zgłoszone w powiadomieniu o programie dokumentów transakcyjnych. <i>Punkt 2.22</i></p>	Łączny limit w CZK 2 miliardy
<p>2. Uprawnienia: AGB gwarantuje podpisanie pełnomocnictw i uprawnień oraz dokumentacji umownej i przeprowadzenie transakcji. AGB gwarantuje następnie, że umowy są dla niej wiążące i wymagalne. <i>Punkt 2.4</i></p>	Łączny limit w CZK 2 miliardy
<p>3. Ważność sprzedaży: AGB zobowiązał się do wypłaty odszkodowań kupującemu z uwzględnieniem wszelkich strat wynikających z roszczeń związanych z ważnością lub zgodnością z prawem AGB1. <i>Punkt 5.1 lit. a) ppkt (iii)</i></p>	Łączny limit w CZK 2 miliardy

Tabela 4

Gwarancje, poręczenia i zobowiązania wypłaty odszkodowań, których ważność kończy się 15 lat po zawarciu umowy

Treść	Określenie kwoty
1. Straty związane ze środowiskiem naturalnym: AGB zobowiązał się do wypłaty odszkodowań kupującemu w związku z wszelkimi stratami w środowisku naturalnym, które mogłyby powstać po stronie kupującego w związku z wszelkimi pomieszczeniami AGB1 i które powstały w warunkach istniejących przed zamknięciem. <i>Punkt 5.1. lit. b)</i>	Łączny limit w CZK 5 miliardów

- Opcja sprzedaży*
- (27) W dniu 22 czerwca 1998 r. NBCZ i GECIH spisały dokument dotyczący opcji sprzedaży, w którym ustanawia się, że w pewnych okolicznościach GECIH ma prawo żądać odkupienia przez NBCZ od GECIH wszystkich jego akcji GECB.
- (28) Pozostają dwa przypadki, które pozwalają GECIH na realizację opcji sprzedaży. Chodzi o następujące wnioski:
- a) decyzja lub wyrok, które ustanawiają lub ogłaszają transakcje wynikające z umowy sprzedaży za nieważne lub zerowe, lub nakazują ich zwrot, lub nakazują zwrot części aktywów AGB1; albo
- b) że NBCZ zdecyduje się nie dokonywać rekompensaty szkody na podstawie umowy o wypłacie odszkodowań w kwocie przewyższającej 2 miliardy CZK lub NBCZ pominięciem przeprowadzenie takich płatności.
- (29) Po udzieleniu wyjaśnień przez Republikę Czeską i GECB Komisja uważa, że sytuacja opisana w pkt 28 lit. b) uzasadnienia może mieć miejsce wyłącznie w przypadku odmowy dokonania płatności zgodnie z pkt 4.1 i 8.3 umowy o wypłacie odszkodowań, które dotyczą skarg odnoszących się do stwierdzenia nieważności sprzedaży AGB1 bankowi GECB ⁽¹⁾.
- (¹) Punkt 8.3 umowy o wypłacie odszkodowań zawiera gwarancje NBCZ, że posiada uprawnienia i możliwości przystąpienia do umowy kupna i do przeprowadzenia jej oraz że realizacja umowy kupna nie prowadzi do naruszenia przepisów. Punkt 4.1 umowy o wypłacie odszkodowań zawiera odpowiedni obowiązek wypłaty odszkodowania.
- (30) NBCZ ma prawo naprawić konsekwencje zdarzenia, prowadzące do wykorzystania opcji sprzedaży, poprzez doprowadzenie GECB i GECIH do takiej samej sytuacji, w jakiej by się znalazły, gdyby do tego zdarzenia nie doszło. Stwierdza się, że może to oznaczać płatności lub przeniesienie aktywów do GECB. Ważność opcji sprzedaży upływa w dniu 22 czerwca 2008 r.
- Cena w przypadku realizacji opcji sprzedaży*
- (31) Cena opcji, za którą NBCZ musi odkupić wszystkie akcje w GECB, jest różna w zależności od daty, do której opcja zostanie wykorzystana. Od czerwca 2003 r. aż do dnia, w którym kończy się ważność opcji sprzedaży, cena równa się najwyższej następującym pozycjom:
- a) skorygowanej kwocie rewersyjnej;
- b) wartości aktywów netto GECB na dzień, w którym została ustalona cena realizacji opcji; lub
- c) wartości rynkowej GECB na dzień, w którym została ustalona cena realizacji opcji.
- W przypadku gdy cena zakupu jest ustalona na podstawie rzeczywistej wartości rynkowej określonej w lit. c), wydarzenia, które uruchomiły proces realizacji opcji sprzedaży, nie będą brane pod uwagę.
- (32) Republika Czeska poinformowała Komisję, że NBCZ i GECB zgadzają się w tym, że przy określaniu ceny w przypadku realizacji opcji sprzedaży w każdym wypadku należy zasięgnąć opinii niezależnego trzeciego podmiotu i że taka opinia będzie wiążąca dla obu stron.

4. UWAGI, KTÓRE OTRZYMAŁA KOMISJA PO WSZCZĘCIU FORMALNEGO POSTĘPOWANIA WYJAŚNIAJĄCEGO

4.1. Uwagi zgłoszone przez Republikę Czeską

- (33) Republika Czeska uważa, że oceniane środki nie mają zastosowania po przystąpieniu do UE. Ewentualne gwarancje ze strony państwa byłyby ograniczone czasowo i wysokością kwoty od momentu, w którym zostałyby ustalony maksymalny udział Republiki Czeskiej, który nie mógłby w przyszłości wzrosnąć. Również lista dotycząca dokumentu gwarancyjnego jest pełna. Dalsze szczegółowe określenie ewentualnego ryzyka związanego z roszczeniami nie jest konieczne. Republika Czeska przede wszystkim nie uznaje argumentu, że powinna przewidzieć, kto mógłby zgłaszać roszczenia i na jakiej podstawie. Republika Czeska odwołuje się do gwarancji udzielonych przez państwo na rzecz banku *Komerční banka*, w którym to przypadku Komisja przyjęła podobny zakres jako wystarczający, aby uznać środki za niemożliwe do zastosowania po przystąpieniu. Również w przypadku spółki *Slovenská sporiteľna* Komisja zaakceptowała szersze ramy, ponieważ w danym przypadku można było zidentyfikować zamkniętą grupę ewentualnych zgłaszających roszczenia i pewne pojedyncze roszczenia. W każdym z wypadków, również z uwzględnieniem czterech indywidualnych wniosków wymienionych w pkt 4.1, zostały spełnione warunki niezbędne do tego, aby Komisja uznała, że środki nie mają zastosowania po przystąpieniu. Oprócz tego w maju 2006 r. Republika Czeska przedstawiła listę nazwisk wszystkich akcjonariuszy AGB na dzień 30 kwietnia 2004 r. Republika Czeska przypuszcza, że warunek Komisji dotyczący przedstawienia wykazu został spełniony dla wszystkich roszczeń akcjonariuszy zgodnie z pkt 4.1 dokumentu gwarancyjnego.
- (34) Jeśli chodzi o opcję sprzedaży, Republika Czeska jest przekonana, że szczególny charakter opcji sprzedaży oznacza, że nie jest możliwe dokonanie oceny w ramach mechanizmu przejściowego lub w ramach trwającego postępowania, ponieważ opcja sprzedaży może być zrealizowana wyłącznie w przyszłości. Republika Czeska oświadcza, że jest skłonna poddać opcję sprzedaży do oceny Komisji po jej realizacji. W każdym przypadku w stosunku do czterech indywidualnych wniosków o stwierdzenie nieważności sprzedaży, wskazanych w pkt 4.1, opcja sprzedaży spełnia warunki niezbędne do uznania środków przez Komisję za środki niemożliwe do zastosowania po przystąpieniu. W przypadku realizacji opcji sprzedaży cena zostałaby ograniczona zgodnie z wzorem ustalonym przez niezależnego eksperta.
- (35) Oprócz tego Republika Czeska pozostaje przy opinii, że owe środki nie stanowią pomocy państwa, ponieważ likwidacja AGB byłaby dla państwa bardziej kosztowna niż podjęte działania umożliwiające jego sprzedaż. Opisanie działania należą do zasad normalnej praktyki handlowej i nie dają żadnych nadzwyczajnych korzyści, mających niewłaściwy wpływ na rynek. Ponieważ sprzedaż AGB1 odbyła się na drodze bezwarunkowego i publicznego postępowania ofertowego, GECB nie uzyskał żadnych korzyści, ponieważ za jednostkę zajmującą się transakcjami bankowymi banku AGB zapłacił cenę rynkową. Wszelkie korzyści dla sprzedającego AGB przestałyby istnieć, ponieważ AGB znajduje się w likwidacji i nie jest uczestnikiem rynku.
- (36) Republika Czeska twierdzi, że w przypadku gdyby środki te zostały uznane za pomoc państwa, owa pomoc byłaby zgodna ze wspólnym rynkiem. Z uwagi na specyficzną sytuację w Republice Czeskiej i specyfikę procesu przystąpienia Komisja musiała interpretować postanowienia umowy i Wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw z roku 1994⁽¹⁾ (dalej jako „Wytyczne z roku 1994”) w szerszym zakresie niż wówczas, gdy dokonywała oceny w decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego.
- (37) Republika Czeska sądzi, że art. 87 ust. 2 lit. b) i art. 87 ust. 3 lit. b) Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską mogą mieć zastosowanie w danej sytuacji i że podjęte środki są zgodne ze wspólnym rynkiem.
- (38) Jeśli chodzi o Wytyczne z roku 1994, Republika Czeska zwraca uwagę na fakt, że istniała ogólna koncepcja restrukturyzacji części AGB zajmującej się transakcjami bankowymi i że w innych przypadkach Komisja stricte nie wymagała, aby mieć do dyspozycji plan restrukturyzacji. Republika Czeska sądzi także, że podjęte środki mogłyby zostać ocenione wyłącznie jako pomoc udzielona AGB, a nie jako pomoc na rzecz GECB czy GECIH, ponieważ wszystkie podjęte środki miały jeden cel, czyli przywrócenie długoterminowej rentowności jednostki transakcji bankowych banku AGB. Oprócz tego Wytyczne z roku 1994 nie zakazywały udzielania pomocy nowo powstałym spółkom. Ponieważ w tym przypadku w branży nie miała miejsca nadprodukcja, nie było konieczności ograniczenia lub zredukowania mocy. Po stronie banków AGB/GECB nie pozostała nadwyżka kasowa, która zgodnie z Wytycznymi z roku 1994 byłaby główną kwestią, jeśli chodzi o proporcjonalność. Wpłaty inwestorów były wystarczające. Relatywnie wysoki stosunek współmierności kapitałowej byłby tylko praktycznym odbiciem wybranych metod zwiększenia środków kapitałowych.
- (39) Republika Czeska uważa również, że w tej sytuacji może mieć zastosowanie art. 46 ust. 2 Układu Europejskiego. Artykuł 46 ust. 2 Układu Europejskiego nie ograniczałby rodzaju środków mających zastosowanie ani nie ograniczałby środków pomocy państwa. Ponadto w sprawie *Komerční banka* Komisja zastosowała art. 46 ust. 2 Układu Europejskiego.
- (40) Nawet jeśli mimo to Komisja doszłaby do wniosku, że środki są możliwe do zastosowania po przystąpieniu i że stanowią pomoc państwa niezgodną ze wspólnym rynkiem, powinna umożliwić adekwatne stopniowe wygaśnięcie ważności gwarancji, poręczeń i zobowiązań wypłaty odszkodowań i opcji sprzedaży. Ten krok byłby uzasadniony, jako że NBCZ i GE miały prawo oczekiwać, że chodzi o decyzję o charakterze wiążącym.

(1) Dz.U. C 368 z 23.12.1994, str. 12.

- (41) Dnia 13 marca 2007 Republika Czeska powiadomiła Komisję, że GECIH i GECB dnia 28 lutego 2007 jednostronnie i bezwarunkowo zrzekły się gwarancji, poręczeń i odszkodowań według części 3.1 Umowy o wypłacie odszkodowań z tytułu wszelkich możliwych strat spowodowanych przez sprzedającego AGB1, który nie wypełniał warunków zgodnie z gwarancjami, poręczeniami i zobowiązaniami wypłaty odszkodowań, do których zobowiązał się w pkt 5.1 lit. a) ppkt (i), pkt 5.1 lit. a) ppkt (ii), pkt 5.1 lit. a) ppkt (iii), pkt 5.1 lit. a) ppkt (v), pkt 5.1 lit. a) ppkt (vi) i pkt 5.1 lit. b). Obowiązki te dotyczą gwarancji, poręczeń i obietnic wypłaty odszkodowań wskazanych w pkt 26 uzasadnienia w:
- a) tabeli 1 pkt 1 („Odszkodowania z tytułu wszystkich sporów, które mają niekorzystny wpływ na transakcje bankowe”);
 - b) tabeli 1 pkt 2 („Odszkodowania z tytułu naruszania przepisów”);
 - c) tabeli 1 pkt 3 („Odszkodowania w związku z pracowniczymi sporami sądowymi”);
 - d) tabeli 1 pkt 4 („Odszkodowania w związku z pracowniczymi sporami sądowymi”);
 - e) tabeli 3 pkt 3 („Ważność sprzedaży”);
 - f) tabeli 4 pkt 1 („Straty związane ze środowiskiem naturalnym”).
- (42) Zrzeczenie się stało się skuteczne od początku okresu ważności wspomnianych gwarancji, poręczeń i obietnic wypłaty odszkodowań i działając wstecz powoduje, że od daty umowy stają się one nieważne. Republika Czeska powiadomiła również Komisję, że do dnia wskazanego zrzeczenia się ani spółka GECIH ani spółka GECB nie wniosły żadnych roszczeń do odszkodowań według wskazanych postanowień.

4.2. Uwagi ze strony GECB

- (43) GECB przedstawia podobne argumenty jak organy czeskie i podaje w wątpliwość możliwość zastosowania środków po przystąpieniu oraz ich charakter wspierający. W sytuacji, gdyby środki te stanowiły pomoc, twierdzi, że środki te byłyby zgodne ze wspólnym rynkiem.
- (44) GECB wskazuje na to, że sześć do ośmiu lat przed przystąpieniem strony nie mogły przewidzieć, że mogłyby zostać wprowadzony mechanizm przejściowy w celu kontroli pomocy państwa udzielonej przed przystąpieniem. Z tego powodu Komisja powinna wziąć ten fakt pod uwagę przy interpretacji pojęcia „możliwość wykorzystania po przystąpieniu” i przy stosowaniu zasad udzielania pomocy prawnej.
- (45) GECB jest przekonana, że interpretacja Komisji, jeśli chodzi o możliwość skorzystania z gwarancji po przystąpieniu, jak to wynika z decyzji o wszczęciu postępowania, jest zbyt zawężona. W ocenianym przypadku wszystkie potencjalne roszczenia są ograniczone wysokością kwoty maksymalnej, jak również czasowo. Roszczenia zawarte w załączonych listach są wyczerpujące w tym sensie, że wszystkie wskazują potencjalne powody do realizacji roszczeń. Określenie „nie są wyczerpujące” oznacza tylko to, że nie odzwierciedlają tekstu umów. Oprócz tego opcja sprzedaży nie znosi kwoty maksymalnej, bo, ponieważ dotyczy tylko szczególnych roszczeń umowy o wypłacie odszkodowań, sama w sobie jest już ograniczona
- (46) Interpretacja pojęcia „możliwość wykorzystania po przystąpieniu”, jak wynika z decyzji Komisji z dnia 14 lipca 2004 r., oznaczałaby, że tylko trwający lub zagrażający spór mógłby być uznany za fakt, który uniemożliwia skorzystanie ze środków pomocowych po przystąpieniu. Ale GECB przypuszcza, że również w przypadku zastosowania tej wąskiej interpretacji cztery indywidualne skargi wskazane w pkt 4.1 umowy o wypłacie odszkodowań w całości spełniają wymagania Komisji. Ponadto roszczenia podatkowe według pkt 2.14 lit. c), d) i e) również spełniają wymagania Komisji, jako że przyszły wnioskodawca (czeskie organy państwowe) jest znany z uwagi na charakter tych roszczeń.
- (47) Opcja sprzedaży również nie byłaby możliwa do zastosowania po przystąpieniu, ponieważ fakty prowadzące do jej realizacji były jasno określone a cena opcji jednoznacznie ustalona. Z uwagi na fakty prowadzące do jej realizacji opcja sprzedaży byłaby wystarczająco ograniczona, jeśli chodzi o cztery wspomniane skargi dotyczące stwierdzenia nieważności. Jeśli chodzi o cenę opcji, GECB odwołuje się do przypadku firmy *Česká spořitelna*, gdzie Komisja była zdania, że wcześniejsza należność i pożyczki socjalne nie mają zastosowania po przystąpieniu.
- (48) W przypadku gdyby gwarancje, poręczenia i obietnice wypłaty odszkodowań oraz opcja sprzedaży zostały uznane za środki do zastosowania po przystąpieniu, nie stanowiłyby pomocy państwa, jako że NBCZ musiałby być uznany za rzeczywistego właściciela AGB i miałby interes finansowy w sprzedaży AGB. Gwarancje, poręczenia i obietnice odszkodowania i opcji sprzedaży były również uzgodnione między stronami i uwzględnione w cenie, którą zapłacił GECB. Oprócz tego środki nie byłyby do dyspozycji wybiórco, ponieważ były do dyspozycji wszystkich zainteresowanych. Nie chodziłoby zatem o zakłócenie konkurencji, ponieważ GECIH zapłacił cenę rynkową po zakończeniu otwartego, bezwarunkowego i transparentnego postępowania ofertowego, a środki nie miały żadnego wpływu na transakcję, ponieważ żaden inny bank nie był zainteresowany udziałami AGB w czeskim rynku detalicznym.

- (49) Jeśli chodzi o zgodność środków, GECB przypuszcza, że wszelka pomoc byłaby zgodna z art. 87 ust. 2 lit. b) i art. 87 ust. 3 lit. b) Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską i Wytycznymi wspólnotowymi w sprawie pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorstw.
- (50) GECB jest zdania, że art. 87 ust. 2 lit. b) ma w danym przypadku zastosowanie, ponieważ wówczas doszło do poważnego zagrożenia stabilności całego sektora bankowego, zbliżonego do klęski żywiłowej. Artykuł 87 ust. 3 lit. b) Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską miałby również zastosowanie, ponieważ Komisja oceniała systematyczny kryzys sektora bankowego jako potencjalne „poważne zaburzenie w gospodarce państwa członkowskiego”. Warunek, że pomoc powinna być przyznawana neutralnie wszystkim instytucjom kredytowym, zostałyby spełnione w Republice Czeskiej, ponieważ cały sektor bankowy był w kryzysie i państwo pomagało wszystkim bankom.
- (51) Jeśli chodzi o Wytyczne z roku 1994, GECB zwraca uwagę na fakt, że Komisja rozszerzałaby swoje kompetencje, gdyby przy ocenie zgodności brała pod uwagę nie tylko te środki, które mają zastosowanie po przystąpieniu, ale również całą restrukturyzację. Jeśli chodzi o odbiorców pomocy, to Wytyczne z roku 1994 nie wprowadzały ścisłych ograniczeń dotyczących nowo utworzonych spółek. Komisja nie skorzystała również z zakazu udzielenia pomocy na restrukturyzację nowo powstałych spółek w byłych Niemczech Wschodnich. W przypisie nr 10 Wytycznych wspólnotowych w sprawie pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorstw z 1999 r.⁽¹⁾ (dalej jako „Wytyczne z roku 1999”) jest to dosłownie powiedziane.
- (52) GECB stwierdza dalej, że Komisja w tym przypadku nie mogła wymagać pełnego planu restrukturyzacji, ponieważ nie można było przewidzieć tego warunku, gdyż środki zostały już przyznane. Ponadto nie doszłoby do zakłócenia konkurencji ze względu na fakt, że Wytyczne z roku 1999 mówią dosłownie, że na terenach, które kwalifikują się do uzyskania pomocy, jak Republika Czeska, warunki zatwierdzania udzielonej pomocy mogą być mniej surowe, jeśli chodzi o wykonanie obowiązkowych działań uwzględniających wagę problemów regionalnych. GECB na koniec stwierdza, że stosunek współmierności kapitałowej GECB sam w sobie nie prowadziłby do wniosku, że pomoc nie była adekwatna do kosztów restrukturyzacji i zyskanych korzyści. Wysoki stosunek współmierności kapitałowej raczej odzwierciedlałby konserwatywną politykę kredytową GE.

5. OCENA

5.1. Możliwość zastosowania po przystąpieniu

- (53) Jak już powiedziano wyżej, Republika Czeska wraz z GECB podają w wątpliwość uprawnienia Komisji do przeprowadzenia oceny środków udzielonych przed przystąpieniem i przede wszystkim GECB jest zdania, że Komisja stosowała prawo wstecznie i w ten sposób zrobiła wyjątek od stosowanej wcześniej zasady, że pomoc udzielona w państwie przystępującym do UE przed przystąpieniem oceniana jest jako pomoc istniejąca.
- (54) Część 3 pkt 1 załącznika IV Aktu przystąpienia definiuje jako pomoc istniejącą wyłącznie trzy kategorie środków:
- a) te, które zostały wprowadzone w życie przed dniem 10 grudnia 1994 r.;
 - b) te, które – po przeanalizowaniu przez Komisję – zostały włączone do wykazu załączonego do traktatu akcesyjnego;
 - c) te, które zostały zatwierdzone w ramach mechanizmu przejściowego.

Wszystkie środki mające nadal zastosowanie po przystąpieniu, które stanowią pomoc państwa i nie należą do żadnej z trzech wymienionych kategorii, są uważane po przystąpieniu za nowe środki pomocowe. Komisja z tego powodu ma prawo zakazać stosowania tych środków i zarządzić zwrot sum wypłaconych po przystąpieniu w sposób nieuprawniony. To zastosowanie zasad dotyczących pomocy państwa w przypadku przyszłych konsekwencji środków, mających nadal zastosowanie po przystąpieniu, nie jest związane ze wstecznym działaniem przepisów WE dotyczących pomocy państwa i w każdym przypadku jest zgodne z traktatem akcesyjnym.

- (55) Część 3 pkt 2 załącznika IV do Aktu przystąpienia reguluje mechanizm przejściowy. Nadaje ramy prawne dla oceny procedur pomocy oraz indywidualnych środków pomocowych, które zostały zastosowane w nowych państwach członkowskich przed datą przystąpienia i nadal mają zastosowanie po przystąpieniu.
- (56) Aby dane środki zostały uznane za możliwe do zastosowania po przystąpieniu, należy uzasadnić, że mogą one przynieść dodatkową korzyść, co w chwili udzielenia pomocy nie było wystarczająco widoczne lub w ogóle znane. Z drugiej strony uprawnienia Komisji do przeanalizowania środków pod kątem mechanizmu przejściowego nie mogą być stosowane w związku z środkami pomocowymi, które zostały w określonej wysokości definitywnie i bezwarunkowo udzielone przed przystąpieniem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 288 z 9.10.1999, str. 2.

(57) Uważa się, że procedury gwarancji związanych z ewentualnymi płatnościami, do których doszłoby po przystąpieniu, nie są objęte określeniem możliwości zastosowania po przystąpieniu w sytuacji, w której są spełnione następujące warunki ⁽¹⁾:

- a) fakty, które są przyczyną wystąpienia ukrytego ryzyka, są dokładnie określone i zebrane w pełnym zbiorze zamkniętym do dnia przystąpienia;
- b) istnieje łączny limit i termin tych płatności, które może przeprowadzić państwo;
- c) gwarancje, poręczenia czy obietnice wypłaty odszkodowań dotyczą przypadków, które miały miejsce do dnia udzielenia gwarancji, poręczenia czy obietnicy wypłaty odszkodowania i nie dotyczą żadnych przypadków przyszłych.

Ocena

(58) Jak stwierdzono w decyzji z dnia 14 lipca 2004 r., Komisja uważa wszystkie gwarancje, poręczenia i obietnice odszkodowań, jak również opcję sprzedaży, w sprawie których wszczęła formalne postępowanie wyjaśniające, za możliwe do zastosowania po przystąpieniu. Jak stwierdziła Komisja, wszystkie te środki mogą mieć zastosowanie po przystąpieniu i dlatego fakt, że GECIH i GECB w późniejszym terminie zrezygnowały z pewnych gwarancji i odszkodowań, nie może, zgodnie z decyzją Komisji z dnia 14 lipca 2004, znieść ich skuteczności na dany okres, podczas gdy trwały one po przystąpieniu.

(59) Komisja jednak również podkreśla i potwierdza ważność decyzji w sprawie możliwości stosowania środków po przystąpieniu w stosunku do wszystkich środków znajdujących się w tabelach w pkt 26 uzasadnienia. Jako odpowiedź na uwagi wniesione przeciwko decyzji o wszczęciu postępowania Komisja wnosi następujące uwagi:

(60) Republika Czeska i GECB oświadczają, że potencjalne roszczenia zostały w pełnym zakresie opisane w powiadomieniu przesłanym przez Republikę Czeską, i że maksymalny wkład finansowy Republiki Czeskiej został w nim określony. Chociaż listy prawdopodobnie obejmują wszystkie możliwe powody wniesienia roszczeń to powody te – z wyjątkiem kilku opisanych poniżej sytuacji – zostały opisane w sposób abstrakcyjny. Komisja następnie przypuszcza, że sam limit bez wylczenia (rozpisania) specyficznych zdarzeń, które mogą stać się przyczyną odszkodowania, nie przypisuje wypłaty świadczenia po przystąpieniu do specyficznego zdarzenia określonego definitywnie i bezwarunkowo przed przystąpieniem. Państwo teoretycznie określiło

swój wkład finansowy, nie ustanowiło jednak jasnych procedur prowadzących do wypłaty świadczeń.

(61) W sprzeczności z twierdzeniami Republiki Czeskiej i GECB jest również stanowisko Komisji, jakie zajęła ona w sprawach dotyczących banku *Komerční banka* ⁽²⁾ i *Česká spořitelna* ⁽³⁾. W obu tych przypadkach gwarancje, które zostały uznane za środki, które nie mają zastosowania po przystąpieniu, spełniały opisane wyżej kryteria, ponieważ dotyczyły konkretnie nazwanej i zamkniętej liczby oddzielnie wykazywanych aktywów, które były dokładnie i w całości określone przed przystąpieniem a ich wartość została zagwarantowana przez państwo. Również w sprawie firmy *Slovenská sporitelna* ⁽⁴⁾ odszkodowania z tytułu sporów dotyczyły konkretnych, trwających lub zagrażających sporów, których wykaz został zawarty w kompletnym i obowiązującym prawnie rejestrze.

(62) Jak zostało dalej wyjaśnione, zaangażowanie finansowe Republiki Czeskiej nie zostało wystarczająco dokładnie określone, zarówno w zakresie odszkodowań w związku z ważnością transakcji sprzedaży, jak i w związku z opcją sprzedaży.

Konkretne uwagi do poszczególnych środków

Odszkodowania dotyczące spraw podatkowych i zobowiązań płynących z ceł i podatku akcyzowego (tabela 2 pkt 1, 3 i 5)

(63) Republika Czeska wraz z GECB twierdzi, że odszkodowania dotyczące kwestii podatkowych spełniają ustanowione przez Komisję warunki dotyczące uznania ich za możliwe do zastosowania po przystąpieniu, ponieważ przyszli skarżący (czeskie organy państwowe) są znani z uwagi na charakter tych roszczeń.

(64) Komisja przypuszcza, że jeśli to uzasadnienie miałyby obowiązywać, to znalazłoby zastosowanie nie tylko w kwestiach podatkowych, ale również w przypadku odszkodowań z tytułu zobowiązań celnych i akcyzowych. Odszkodowania w kwestiach podatkowych, oraz z tytułu zobowiązań celnych i akcyzowych według pkt 2.14 lit. c), d) i e) i pkt 5.1 lit. a) ppkt (iv) nie zostało jednak dokładnie określone. Roszczenia odszkodowawcze są określone wystarczająco, jeśli potencjalny skarżący jest dokładnie opisany oraz jeśli zostały wskazane fakty będące podstawą roszczenia. W bieżącym przypadku mogłaby zostać przedstawiona nieograniczona liczba roszczeń odszkodowawczych, z tego powodu postanowienia te nie mogą być rozumiane w takim sensie, że określają finansowy udział Republiki Czeskiej. Z tego powodu Komisja uznała i nadal uznaje odszkodowania dotyczące kwestii podatkowych oraz zobowiązania wynikające z ceł i podatku akcyzowego za możliwe do zastosowania po przystąpieniu.

⁽¹⁾ Kryteria zawarte są w piśmie adresowanym do Republiki Czeskiej z dnia 19 marca 2004 r. Celem pisma było przekazanie szerszego pouczenia dotyczącego definicji środków „mających zastosowanie po przystąpieniu” w związku z odszkodowaniami i podobnymi środkami.

⁽²⁾ Dz.U. C 72 z 23.3.2004, str. 9. Sprostowanie opublikowane w Dz.U. C 104 z 30.4.2004, str. 70.

⁽³⁾ Dz.U. C 195 z 31.7.2004, str. 2.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 137 z 4.6.2005, str. 4.

Roszczenia odnoszące się do pkt 4.1 umowy o wypłacie odszkodowań (tabela 1 pkt 5–9)

- (65) Roszczenia opisane w pkt 9 tabeli 1 dotyczące odszkodowań w przypadku sprzedaży AGB1 bankowi GECB zostały uznane za nieważne. Ewentualne kroki prowadzące do takiego efektu zostały opisane ogólnie i dlatego nie ograniczają udziału finansowego Republiki Czeskiej, nawet w sytuacji, gdyby grupy ewentualnych skarżących – jak na przykład w pewnej fazie akcjonariusze – były rozumiane jako zamknięte grupy osób. Ponieważ grupy te są bardzo duże i mają obejmować również następców prawnych tych osób, to roszczeń wniesionych przez wymienione grupy nie można uznać za dokładnie określone, a zatem mogłaby zostać wniesiona nieograniczona liczba ewentualnych roszczeń. Z tego względu ryzyko Republiki Czeskiej nie może zostać ocenione jako dokładnie zdefiniowane.
- (66) Jeśli chodzi o cztery roszczenia opisane w pkt 4.1 umowy o wypłacie odszkodowań, wymienione w pkt 5, 6, 7 i 8 tabeli 1, Komisja przypuszcza, że nawet jeśli byłyby wystarczająco dokładnie określone w myśl pierwszego kryterium opisanego wyżej, ze względu na fakt, że roszczenia te wynikają z pojedynczych skarg, wniesionych przez konkretnie określonych skarżących, to warunek całościowego limitu zobowiązania państwa nie jest spełniony. Tak jest w przypadku wszystkich roszczeń wniesionych na podstawie pkt 4.1 umowy o wypłacie odszkodowań, umieszczonych w tabeli 1 w pkt 5, 6, 7, 8 i 9.
- (67) Ewentualny udział finansowy NBCZ jest ograniczony do kwoty 15 miliardów CZK na każde oddzielnie podane odszkodowanie zgodnie z pkt 4.1 umowy o wypłacie odszkodowań. Ograniczenie to znosi jednak fakt, że GECIH może skorzystać z opcji sprzedaży w przypadku, gdy NBCZ odmówi dokonania płatności w wysokości wyższej niż 2 miliardy CZK. Jeśli NBCZ odmówi dokonania wypłaty ponad tę granicę, GECIH jest upoważniony do wykorzystania opcji sprzedaży. NBCZ mógłby zostać w ten sposób zmuszony do dokonania wypłaty za oddzielnie wskazane odszkodowania wymienione w pkt 4.1 umowy o wypłacie odszkodowań nawet powyżej określonego limitu w wysokości 15 miliardów CZK, aby uniknąć opcji sprzedaży. Jak zostanie opisane w dalszej części tekstu, opcja sprzedaży nie została sama w sobie wystarczająco określona i ograniczona.
- (68) Komisja z tego powodu uważa pkt 4.1 umowy o wypłacie odszkodowań, opisany w pkt nr 5, 6, 7, 8 i 9 tabeli 1, za mający zastosowanie po przystąpieniu.
- Opcja sprzedaży*
- (69) Jak już zostało objaśnione wyżej, istnieją w zasadzie dwa przypadki, w których może być wykorzystana opcja sprzedaży. Pierwszym jest decyzja lub wyrok, uznający sprzedaż AGB1 bankowi GECB za nieważną. Drugim przypadkiem jest odmowa NBCZ dokonania wypłaty
- powyżej 2 miliardów CZK w związku ze skargami o uznanie sprzedaży za nieważną, wskazanymi w pkt 4.1 umowy o wypłacie odszkodowań.
- (70) Opisane wyżej ewentualne sytuacje nie zostały w żaden sposób doprecyzowane poprzez wskazanie liczby osób, które mogłyby złożyć takie skargi, aby można było przewidzieć postępowanie sądowe, mogące doprowadzić do stwierdzenia nieważności sprzedaży AGB1 bankowi GECB czy podobnej decyzji. Z tego powodu ryzyko Republiki Czeskiej nie zostało wystarczająco określone i jasno zidentyfikowane.
- (71) Oprócz tego udział finansowy Republiki Czeskiej nie jest ograniczony. W przypadku sprawy spółki *Česká spořitelna* Komisja uważała udział Republiki Czeskiej dotyczącej wyrównania kredytów socjalnych za wystarczająco określony, ponieważ wyrównanie odpowiadało różnicy między stawką ustaloną dla kredytów socjalnych a stawką Prague Interbank Offered Rate plus stała stawka procentowa plus stała stawka za rachunek rocznie. Zmienne ograniczały się jednak w tym przypadku do indeksacji referencyjnej wartości wspólnego rynku i beneficjent nie miał na nie wpływu.
- (72) W niniejszym przypadku cena przy realizacji opcji sprzedaży jest określona przez najwyższą wartość wynikającą z:
- skorygowanej kwoty rewersji;
 - wartości aktywów GECB na dzień ustalenia ceny opcji sprzedaży;
 - rzeczywistej wartości rynkowej GECB na dzień ustalenia ceny opcji sprzedaży.
- (73) Republika Czeska poinformowała Komisję, że cenę ustali w tym przypadku niezależny ekspert, a jego wnioski będą wiążące dla wszystkich stron.
- (74) Bez względu na zaangażowanie niezależnego eksperta, który mógłby ewentualnie dokonać oceny w bardziej obiektywny sposób, Komisja przypuszcza, że metoda określania ceny nie stanowi ograniczenia wkładu finansowego Republiki Czeskiej. Metody, przy pomocy których cena zostanie ustalona, odwołują się do parametrów, na które ma wpływ bank GECIH oraz ekonomiczna efektywność banku GECB.
- (75) Ponadto cena, która powinna zostać wpłacona w ramach opcji sprzedaży, jest ustalona na podstawie skomplikowanego wyliczenia zawierającego zmienne, których wartość była niepewna w okresie podpisania porozumienia o środkach, nie była znana również w okresie przystąpienia i zmieniała się w jego trakcie. Dlatego cena, która miałaby zostać zapłacona w ramach opcji sprzedaży, zależała od niemożliwych do zdefiniowania zmiennych, uwarunkowanych przyszłym rozwojem i mogła być ustalona wyłącznie na określony dzień po przystąpieniu.

- (76) Na podstawie opisanych wyżej informacji potencjalne zaangażowanie finansowe NBCZ nie jest wystarczająco określone przy pomocy odpowiedniego wzoru. Z tych powodów opcja sprzedaży została uznana za możliwą do zastosowania po przystąpieniu.

Wnioski w sprawie możliwości zastosowania po przystąpieniu

- (77) W związku z tym Komisja potwierdza swoją decyzję z dnia 14 lipca 2004 w sprawie możliwości zastosowania po przystąpieniu środków, w stosunku do których wszczęła formalne postępowanie wyjaśniające i wszystkie te środki uważa za możliwe do zastosowania po przystąpieniu. Chodzi o gwarancje, poręczenia i obietnice odszkodowania wskazane w tabelach nr 1, 2, 3 i 4 oraz o opcję sprzedaży.

5.2. Charakter pomocy państwa

- (78) Artykuł 87 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską mówi, że wszelka pomoc udzielana z zasobów państwowych, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim w pływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

Środki państwowe

- (79) NBCZ jako podmiot publicznoprawny w umowie o wypłacie odszkodowań ręczy za zobowiązania, jakie AGB przyjął w dokumencie gwarancyjnym wobec GECB i GECIH. Z tego powodu do systemu gwarancji zostały włączone środki państwowe. Środki państwowe zostały objęte również w przypadku opcji sprzedaży, ponieważ NBCZ zobowiązał się do tego, że odkupi wszelkie akcje GECB w przypadku, gdy GECIH wykorzysta opcję sprzedaży.

Korzyści gospodarcze

- (80) Republika Czeska i GECB twierdzą, że owe działania nie stanowią pomocy, ponieważ likwidacja AGB byłaby dla państwa bardziej kosztowna, niż jego sprzedaż. Przede wszystkim NBCZ ma obowiązek, na podstawie gwarancji dla deponentów, wskazanej w pkt 14 uzasadnienia, dokonać wypłaty na rzecz wszystkich wierzycieli AGB. Jeśli nie doszłoby do restrukturyzacji AGB, to Republika Czeska musiałaby ponieść wysokie koszty powstałe na podstawie wskazanej gwarancji. GECB twierdzi również, że NBCZ musi być uważany za rzeczywistego właściciela AGB, ponieważ zgodnie z prawem czeskim zarządcę

komisarycznego mianuje NBCZ i musi on być jego pracownikiem. Oprócz tego systemy gwarancji powinny stanowić normalną praktykę handlową, która znajduje odzwierciedlenie w cenie zapłaconej za AGB1.

- (81) Komisja przypuszcza, że przy wykonywaniu funkcji zarządcy komisarycznego NBCZ nie może być uznana za rzeczywistego właściciela banku. To raczej AGB pod zarządem komisarycznym pozostaje właścicielem działu transakcji handlowych. Zarządca komisaryczny może przekazać uprawnienia banku, ale działa w jego imieniu. NBCZ zatem podejmował kroki w celu umożliwienia sprzedaży prywatnego banku innemu prywatnemu bankowi.

- (82) Komisja nie uznaje przejęcia przez kupującego gwarancji dla deponentów za dostateczny powód, aby racjonalnie myślący podmiot rynkowy ustalał gwarancje, poręczenia i obietnice odszkodowania i opcję sprzedaży. Republika Czeska w swoim powiadomieniu wraz z załączoną oceną wyraźnie oświadczyła, że „NBCZ nigdy nie liczył się z wypłatami na podstawie gwarancji”. Środek ten został zastosowany tylko jako środek psychologiczny dla uspokojenia społeczeństwa i Republika Czeska rzeczywiście przyznała, że gwarancja dla deponentów udzielona przez NBCZ w dniu 17 września 1996 r. nigdy nie została wykorzystana, i w momencie sprzedaży AGB1 bankowi GECB wydawało się bardzo nieprawdopodobne, aby na podstawie wspomnianej gwarancji kiedykolwiek wniesiono roszczenia.

- (83) Jeśli chodzi o opcję sprzedaży, Republika Czeska i GECB twierdzą, że w żadnym wypadku nie stanowiłaby ona rzeczywistej korzyści i że mogłaby oznaczać korzyść dopiero wtedy, gdyby rzeczywiście została wykorzystana. Komisja jednak jest zdania, że opcja sprzedaży już od dnia jej ustanowienia stanowi prawo, które ma dla GECB pewną wartość. Podobnie jak w przypadku gwarancji, do uzyskania korzyści na podstawie opcji sprzedaży dochodzi nie tylko wtedy, gdy opcja sprzedaży zostanie wykorzystana (gdy zostaną wniesione roszczenia na podstawie gwarancji), ale również poprzez samo jej udzielenie ⁽¹⁾.

- (84) NBCZ, GECB i GECIH zawarły umowę o wypłacie odszkodowań. Stronami aktu o opcji sprzedaży były NBCZ i GECIH. GECB, GECIH i AGB jako sprzedający AGB1 i dział bankowy AGB1, którego właścicielem do dnia 22 czerwca 1998 był bank AGB a następnie bank GECB. Mogą oni zatem być beneficjentami tych środków.

⁽¹⁾ Jeśli chodzi o poręczenia, patrz: pkt 2.1.2 obwieszczenia Komisji w sprawie zastosowania art. 87 i 88 traktatu WE do pomocy państwa w formie gwarancji (Dz.U. C 71 z 11.3.2000, str. 14).

Korzyści dla AGB

(85) Chociaż AGB jako sprzedający AGB1 nie był uczestnikiem obu umów, czerpał z nich korzyści, ponieważ umożliwiły sprzedaż działu transakcji bankowych – i to sprzedaż jako taką lub co najmniej sprzedaż za cenę sprzedaży, wyższą niż cena, za którą sprzedaż mogłaby zostać zrealizowana bez gwarancji i opcji sprzedaży, których udzielił NBCZ. AGB nie udzielił żadnych świadczeń i NBCZ w żadnym wypadku nie miał wobec stron obowiązku zawarcia umowy o wypłacie odszkodowań i wyrażenia zgody na opcję sprzedaży. Ze względu na kryzys w sektorze bankowym Republiki Czeskiej NBCZ przystał na te środki raczej w celu restrukturyzacji działu transakcji bankowych, aby zapobiec w ten sposób negatywnemu oddziaływaniu na całą gospodarkę czeską.

(86) To, że pewne gwarancje i odszkodowania mogą być normalnym działaniem przy zawieraniu umów kupna-sprzedaży, nie zmienia faktu, że mogą przenieść korzyści. Dokument gwarancyjny podpisany przez sprzedającego, bank AGB, i kupującego, GECB/GECIH, może mieć charakter normalnej praktyki. Umowa o wypłacie odszkodowań, jako dalekosiężna publiczna regwarancja, oraz opcja sprzedaży, które zostały użyte w celu ułatwienia sprzedaży prywatnego przedsiębiorstwa, nie są jednak normalnym przejawem praktyki handlowej i oznaczają korzyści finansowe tak dla sprzedającego jak i dla sprzedawanego przedsiębiorstwa.

(87) W sprawie opcji sprzedaży Republika Czeska i GECB twierdzą, że szczególny charakter opcji sprzedaży obecnie nie umożliwiłby oceny charakteru pomocy państwa, ponieważ cena sprzedaży, za którą bank GECB mógłby zostać sprzedany NBCZ, zostanie ustalona w przyszłości. Chodzi jednak wyłącznie o wyliczenie, co nie zmienia faktu, że opcja sprzedaży oznaczała dla AGB natychmiastowe korzyści finansowe. Korzyści tej, którą stanowi różnica między ceną kupna zapłaconą przez AGB a ceną, którą AGB uzyskałaby w wyniku sprzedaży AGB1 bez opcji sprzedaży udzielonej przez NBCZ, nie trzeba dokładnie obliczać.

Korzyści dla jednostki transakcji bankowych AGB1 i dla GECB oraz GECIH

(88) Jeśli chodzi o jednostkę transakcji bankowych banku AGB, AGB1, która została sprzedana bankowi GECB na podstawie umowy o przewłaszczeniu mienia, Komisja przypuszcza, że systemy gwarancji i opcji sprzedaży umożliwiły osiągnięcie korzyści, ponieważ pozwoliły

AGB1 na kontynuację działalności. Fakt, że sprzedaż jednostki bankowej AGB1 bankowi GECB odbyła się według bezwarunkowego i publicznego postępowania przetargowego, nie zniósł danych korzyści, ponieważ cena zakupu AGB1 była ujemna, gdyż wartość środków pomocowych udzielonych jednostce AGB1 przekroczyła wartość osiągniętą w wyniku jego sprzedaży.

(89) Cena zakupu w wysokości 304 milionów CZK nie mogła pokryć środków udzielonych podczas restrukturyzacji przez NBCZ, ponieważ NBCZ nie jest właścicielem AGB1 a cena zakupu nie została wypłacona na rzecz NBCZ, ale sprzedającego, którym jest AGB.

(90) Również istnienie przeciwnego zobowiązania do odszkodowania, na podstawie którego GECIH przejął zobowiązania NBCZ płynące z gwarancji dla deponentów, nie zlikwidowało środków, które NBCZ przekazał przedtem bankowi AGB. W umowie o wypłacie odszkodowań GECB zobowiązał się, że przejmie na siebie zobowiązania NBCZ wynikające z gwarancji dla deponentów. Gwarancja dla deponentów jest gwarancją, której NBCZ udzielił wierzycielom i deponentom AGB przy ustanowieniu w AGB zarządu komisarycznego w dniu 17 września 1996 r., aby zapobiec zbiorowym wypłatom z banku. Republika Czeska poinformowała o tym środku w ramach mechanizmu przejściowego, a w decyzji z dnia 14 lipca 2004 r. Komisja uznała je za środki, które nie są możliwe do zastosowania po przystąpieniu. Komisja przypuszcza, że przejęcie zobowiązań NBCZ płynących z gwarancji dla deponentów nie jest dla NBCZ rekompensatą za udzielenie gwarancji, poręczeń i obietnic wypłaty odszkodowań oraz opcji sprzedaży, ponieważ zobowiązania te przejdą na NBCZ ponownie w sytuacji skorzystania przez GECIH z opcji sprzedaży. Komisja dlatego przypuszcza, że owo przejęcie zobowiązań spółki GECIH nie może być uważane za pełne przejęcie zobowiązań płynących z gwarancji dla deponentów. Ponadto w czasie sprzedaży AGB1 w czerwcu 1998 potencjalny udział finansowy NBCZ wynikający z gwarancji dla deponentów (udzielonej w dniu 17 września 1996 r.) był niezauważalny, ponieważ prawdopodobieństwo zbiorowych wypłat wkładów było minimalne. Spowodowane było to faktem, że do ustanowienia zarządu komisarycznego w AGB doszło prawie dwa lata wcześniej. Sama Republika Czeska poinformowała w swojej decyzji, że NBCZ nie zakładał, że w przyszłości miałby dokonywać wypłat płynących z gwarancji dla deponentów. W rzeczywistości do dnia przejęcia AGB1 przez bank GECB nie została zrealizowana żadna wypłata wynikająca z gwarancji dla deponentów. Ponieważ udział finansowy NBCZ istniał tylko teoretycznie, GECB nie może twierdzić, że udzielił NBCZ rekompensaty, polegającej na tym, że w zamian za uzyskanie gwarancji, poręczeń i obietnic wypłaty odszkodowań oraz za opcję sprzedaży przejął od NBCZ zobowiązania wynikające z gwarancji dla deponentów.

(91) Maksymalna kwota wynikająca z gwarancji, poręczeń i obietnic wypłaty odszkodowań, w sprawie których Komisja wszczęła postępowanie, wynosi łącznie 126 miliardów CZK, i z tego powodu przekracza wszelkie teoretyczne finansowe zaangażowanie wynikające z gwarancji dla deponentów i cenę zakupu w wysokości 304 milionów CZK. Trybunał Sprawiedliwości w sprawie *Niemcy przeciwko Komisji* ⁽¹⁾ wyjaśnił, że otwarte, bezwarunkowe transparentne postępowanie przetargowe nie spełnia warunków testu inwestorów na rynku prywatnym, i dlatego stanowi udzielenie pomocy państwa w przypadku, gdy spółka zostaje sprzedana za wartość ujemną i gdyby tańsza była jej likwidacja. Z tego powodu Komisja przypuszcza, że w danym przypadku sprzedaż przeprowadzona przez właściciela jednostki transakcji bankowych AGB1 na własny rachunek nie wpłynęła na korzyści gospodarcze. Korzyści te, bezpośrednio uważane za problematyczne, w wyniku sprzedaży przeszły na GECB. Banki GECB i GECIH uzyskały korzyść z umowy o wypłacie odszkodowań i z opcji sprzedaży, ponieważ na ich podstawie uzyskały pewne prawa. Prawa te nabyły w celu umożliwienia przeprowadzenia restrukturyzacji AGB1.

Skutki

(92) W wyniku tego gwarancje, poręczenia i obietnic odszkodowania i opcji sprzedaży stanowią korzyść gospodarczą dla sprzedającego – banku AGB – i GECB oraz jego spółki macierzystej GECIH przy prowadzeniu działalności bankowej przez AGB1.

Selektywność

(93) GECB twierdzi, że gwarancje, poręczenia i obietnic odszkodowania i opcji sprzedaży nie były selektywne w myśl art. 87 ust. 1 Traktatu WE, ponieważ były do dyspozycji wszystkich zainteresowanych kupnem AGB1. Argument nie może zostać przyjęty. Wymienione środki były ograniczone dla kupującego dział AGB1 i dlatego właśnie mają charakter selektywny. Oprócz tego umowa o wypłacie odszkodowań i akt opcji sprzedaży zostały odrębnie uzgodnione po tym, jak GECB stał się jedynym zainteresowanym kupnem AGB1, i w ogłoszeniu o postępowaniu przetargowym nie było wzmianki o możliwości uzyskania gwarancji państwowych ani o tym, że gwarancje te są do dyspozycji każdego zainteresowanego. Z tego powodu środki te zostały uznane za selektywne.

Zakłócenie konkurencji i wpływ na handel między państwami członkowskimi

(94) Przed ustanowieniem zarządu komisarycznego AGB był jednym z największych banków w Republice Czeskiej. Ponieważ AGB znajduje się w likwidacji, do naruszenia konkurencji gospodarczej, jeśli chodzi o sprzedającego –

bank AGB – już nie dochodzi. Do naruszenia zasad konkurencyjności, jeśli chodzi o dział bankowy AGB1, który został sprzedany bankowi GECB, stale jednak dochodzi. AGB1/GECB prowadzi aktywną działalność w całej Republice Czeskiej i jest częścią grupy GE, która prowadzi działalność na skalę światową. Organy czeskie same stwierdzają, że w tym czasie banki z UE rozważały inwestycje na rynku czeskim. Gdyby jednostka bankowa AGB1 przeszła w stan likwidacji, to pozostałe banki europejskie i inne mogłyby zdobyć część rynku, którą zatrzymał GECB. Ze względu na wymienione fakty Komisja przypuszcza, że system gwarancji i opcja sprzedaży umożliwiają naruszenie konkurencji gospodarczej i wpływają na stosunki handlowe między państwami członkowskimi ⁽²⁾.

(95) Wszystkie warunki zawarte w art. 87 ust. 1 zostały spełnione: część gwarancji, poręczeń, obietnic wypłaty odszkodowań i opcji sprzedaży, które mają zastosowanie po przystąpieniu, w myśl Traktatu WE stanowią pomoc państwa na rzecz GECB w celu przejęcia jednostki AGB1.

6. ZGODNOŚĆ POMOCY

6.1. Postanowienia art. 87 ust. 2 lit. b) i art. 87 ust. 3 lit. b) Traktatu WE

(96) Postanowienia art. 87 ust. 2 i 3 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską określają warunki, w jakich pomoc państwa jest lub może być uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem.

(97) W przeciwieństwie do argumentu GECB nie można stwierdzić, że w tym przypadku doszło w kraju do nadzwyczajnego zdarzenia lub sytuacji, która „była zbliżona do klęski żywiołowej”, zgodnie z art. 87 ust. 2 lit. b) Traktatu WE. Ewentualna utrata zaufania społeczeństwa do systemu bankowego nie może być zgodnie z niniejszą decyzją uważana za „klęskę żywiołową”. Pojęcie zdarzenia nadzwyczajnego nie obejmuje strat finansowych, spowodowanych przez decyzje podmiotów gospodarczych. Nie można twierdzić, że zdarzenia, które prowadziły do udzielenia pomocy można uznać za nieprzewidziane i nadzwyczajne.

(98) Wsparcie nie może zostać uzasadnione również na podstawie art. 87 ust. 3 lit. b). Wsparcie nie było częścią planu w danej branży, który miał zastosowanie na terenie całego kraju w stosunku do wszystkich czeskich banków ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Wyrok z dnia 28 stycznia 2003, sprawa C-334/99 *Niemcy przeciwko Komisji*, pkt 142.

⁽²⁾ W sprawie wpływu pomocy państwa na relacje handlowe w sektorze bankowym – patrz również: wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 15 grudnia 2005 r. w sprawie C-148/04 *Unicredito Italiano SpA*, pkt 53–64.

⁽³⁾ Porównaj uzasadnienie w decyzji Komisji z dnia 20 maja 1998 r. dotyczącej pomocy, jakiej Francja udzieliła *Crédit Lyonnais group* (Dz. U. L 221 z 8.8.1998, str. 28).

6.2. Postanowienia art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu o WE i Wytyczne dla ratowania i restrukturyzacji

- (99) Ponieważ głównym celem pomocy jest odnowienie rentowności przedsiębiorstwa w kłopotach, jedynie wyjątek zawarty w art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską umożliwia zatwierdzenie takiej pomocy państwa, która została udzielona w celu ułatwienia rozwoju pewnych gałęzi gospodarki, o ile pomoc ta nie zmienia warunków handlu w takim stopniu, żeby znalazł się w sprzeczności ze wspólnym interesem.
- (100) Dla środków przyjętych przed dniem 9 października 1999 r. warunki, w jakich taka pomoc uważana jest za zgodną ze wspólnym rynkiem określają Wytyczne z roku 1994⁽¹⁾. Dokumenty dotyczące gwarancji, poręczeń i obietnic wypłaty odszkodowań i opcji sprzedaży zostały podpisane w dniu 21 i 22 czerwca 1998 r.⁽²⁾. Chociaż te środki, jak już wcześniej stwierdzono, są stale możliwe do zastosowania po przystąpieniu, i Republika Czeska mogłaby stale potencjalnie udzielać pomocy, której charakter i wysokość nie byłaby dokładnie określona, działa by się tak według środków przyjętych w czasie, w którym stale obowiązywały Wytyczne z roku 1994 i jest zatem właściwe, aby zostały ocenione pod kątem tych wytycznych⁽³⁾.
- (101) Komisja w swojej decyzji z dnia 14 lipca 2004 r. wypowiedziała się, że ma poważne wątpliwości, czy w tym przypadku zostały spełnione warunki z roku 1994. Komisja nadal ma ważne wątpliwości, dotyczące przede wszystkim formalnych kryteriów wskazanych wytycznych.
- (102) Komisja jest uprawniona do analizowania wyłącznie środków pomocowych, które są uważane za mające zastosowanie po przystąpieniu. Aby można było jednak ocenić zgodność pomocy na cele restrukturyzacji, należy jednak ocenić cały zbiór środków restrukturyzacyjnych. W danym przypadku chodzi o cały szereg ingerencji, o których zdecydowały organy czeskie. Przy dokonywaniu oceny zgodności środków nadal mających zastosowanie po przystąpieniu w świetle kryteriów ustalonych w Wytycznych z roku 1994, jak odnowienie rentowności, proporcjonalność pomocy i zapobieganie naruszeniu konkurencji gospodarczej, powinny być wzięte pod uwagę wszystkie środki restrukturyzacyjne.

Rentowność przedsiębiorstwa

- (103) Według Wytycznych z roku 1994 pod pojęciem przedsiębiorstwa w trudnej sytuacji rozumie się przedsiębior-

stwo, które nie jest zdolne do powstrzymania strat z własnych środków lub poprzez uzyskanie niezbędnych środków od akcjonariuszy lub z pożyczki.

- (104) W roku 1996 AGB wykazywał stratę w wysokości – 8,487 miliardów CZK i kapitał własny w wysokości – 5,476 miliardów CZK. Na podstawie tej informacji AGB (włącznie z jednostką bankową, która została później zmieniona na AGB1) nie był zdolny do powstrzymania bez pomocy ze strony państwa, i z tego powodu w myśl pkt 2.1 Wytycznych z roku 1994 był przedsiębiorstwem w trudnej sytuacji. GECEB i GECIH jednak nie wykazywały strat finansowych i z tego powodu nie zostały spełnione kryteria Wytycznych z roku 1994.

Pomoc w celu ratowania

- (105) W Wytycznych z roku 1994 pomoc w celu ratowania została opisana jako środki, które mają na celu utrzymanie spółki, w przypadku której doszło do znaczącego pogorszenia jej sytuacji finansowej. Środki nie powinny być przekazane na dłużej niż 6 miesięcy. Ponieważ gwarancje, poręczenia i obietnice odszkodowania i opcji sprzedaży nie są środkami czasowymi i ich wykorzystanie w praktyce przekroczyło okres 6 miesięcy, a zatem pomoc zgodnie z pkt 2.1 Wytycznych z roku 1994 nie należy do kategorii pomocy w celu ratowania.

Pomoc w celu restrukturyzacji

Przywrócenie długoterminowej rentowności (pkt 3.2.2 ppkt (i) Wytycznych z roku 1994)

- (106) Zgodnie z Wytycznymi z roku 1994 pomoc w celu restrukturyzacji powinna być połączona z funkcjonalnym planem restrukturyzacji lub przywrócenia rentowności przedstawionym Komisji.
- (107) Republika Czeska wraz z GECEB twierdzą, że Komisja nie może wymagać pełnego i kompleksowego planu restrukturyzacji, ponieważ w okresie, kiedy środki zostały przyjęte, nie można było przewidzieć, że zostaną zastosowane przepisy UE dotyczące pomocy państwa. Oprócz tego również w innych przypadkach, a mianowicie w byłych Niemczech wschodnich, warunek ten nie był ściśle przestrzegany.
- (108) Plan restrukturyzacji przedstawiony jako część powiadomienia jest datowany na grudzień 2003 r. W roku 1996, gdy organy czeskie po raz pierwszy zaangażowały się w sytuację związaną z AGB, kompleksowy plan restrukturyzacji AGB nie istniał. W związku z tym Komisja doszła do wniosku, że ten warunek formalny Wytycznych z roku 1994 nie został spełniony.

⁽¹⁾ Zgodnie z pkt 101 lit. b) Wytycznych z roku 1999.

⁽²⁾ I wszystkie pozostałe ingerencje ze strony państwa, o których Komisja została powiadomiona, miały miejsce przed dniem 9 października 1999 r. Zmiana art. 1 umowy o wypłacie odszkodowań wyłącznie zmieniła (i ograniczyła) środki, które zostały przyjęte wcześniej.

⁽³⁾ Należy przypomnieć, że środki z roku 1999 wychodzą z tych samych zasad, co Wytyczne z roku 1994.

(109) Jednocześnie należy zwrócić uwagę na to, że pomoc, w sprawie której Komisja wszczęła postępowanie, dotyczy sprzedaży AGB1 bankowi GECB. W związku z tym należy także przypomnieć, że Komisja zazwyczaj uważa za zasadne przekazanie przedsiębiorstwa znajdującego się w trudnej sytuacji w ręce inwestora prywatnego w celu odsunięcia zagrożeń wynikających z prowadzenia działalności w przeszłości i w celu umożliwienia pozytywnego rozwoju gospodarczego takiego przedsiębiorstwa (lub rozwoju działalności handlowej). Można przypuszczać, że w dłuższej perspektywie takie przedsiębiorstwo stanie się rentowne, jeśli zostanie przejęte przez prywatnego inwestora dysponującego wystarczającymi środkami na przeprowadzenie jego zasadniczej restrukturyzacji. Pomimo że w czerwcu 1998 r. (a tym bardziej w 1996 r.), gdy dokonywano sprzedaży, właściwy plan restrukturyzacji nie istniał, jasne jest, że prognozy sporządzone przez GE na własne potrzeby oraz planowane środki restrukturyzacyjne mogły zapewnić AGB długoterminową rentowność. Chociaż GECB/GECIH, jako ostateczny właściciel działu bankowego AGB1, sam nie był przedsiębiorstwem w trudnej sytuacji, GECB nie był właścicielem jednostki bankowej AGB1 w trudnej sytuacji i nie ponosił odpowiedzialności za pogorszenie sytuacji AGB1. Wręcz przeciwnie, to, że GECB odkupił jednostkę bankową, umożliwiło jej restrukturyzację, do czego jednak by nie doszło, gdyby dążenia restrukturyzacyjne GECB/GECIH nie zostały wsparte środkami zawartymi w umowie o wypłacie odszkodowań i opcji sprzedaży.

Unikanie nieuzasadnionych zakłóceń konkurencji (pkt 3.2.2 ppkt (ii) Wytycznych z roku 1994)

(110) Zgodnie z Wytycznymi z roku 1994 kolejnym warunkiem jest, aby środki zostały przyjęte w celu ograniczenia negatywnego wpływu na konkurencję. Środki te zwykle polegają na ograniczeniu lub likwidacji działalności przedsiębiorstwa. Wytyczne z roku 1994 jednak stwierdzają, że jeśli na danym rynku, na którym działa beneficjent pomocy, nie istnieje strukturalna nadwyżka mocy produkcyjnych lub handlowych, Komisja zwykle nie wymaga od danego przedsiębiorstwa ograniczenia działalności w zamian za udzielenie pomocy.

(111) Komisji wystarczy stwierdzenie, że w okresie udzielenia środków pomocowych na czeskim rynku bankowym nie występowała nadwyżka mocy handlowych. Komisja uznaje również, że AGB nie pozostała nadwyżka kasowa, która umożliwiałaby rozszerzenie mocy handlowych bardziej, niż byłoby to konieczne dla przywrócenia rentowności. Komisja bierze pod uwagę fakt, że Republika Czeska w okresie, w którym udzielono pomocy, kwalifikowała się do objęcia pomocą, co usprawiedliwia fakt, że kryteria dotyczące unikania nieuzasadnionych zakłóceń konkurencji nie są stosowane tak ściśle. Na koniec Komisja podkreśla, że żadne z przedsiębiorstw konkurencyjnych nie wniosło uwag po wszczęciu postępowania wyjaśniającego. Z tego powodu Komisja doszła do wniosku, że w tym przypadku nie były potrzebne

warunki i zobowiązania w celu uniknięcia nieuzasadnionych zakłóceń konkurencji, do których doszło w wyniku udzielenia pomocy.

Wsparcie w stosunku do kosztów restrukturyzacji i uzyskanych korzyści (pkt 3.2.2 ppkt (iii) Wytycznych z roku 1994)

(112) Wysokość i intensywność pomocy powinna być ograniczona do minimum, niezbędnego do restrukturyzacji firmy. Od beneficjentów pomocy oczekuje się zatem, że w znacznym stopniu pokryją koszty restrukturyzacji ze środków własnych lub ze środków uzyskanych w formie zewnętrznego finansowania komercyjnego.

(113) Republika Czeska przedstawiła dowody, że GECB przystąpił do kilku inwestycji i podjął kilka operatywnych działań restrukturyzacyjnych. GECB przede wszystkim wypłacił zwalnianym pracownikom 206 milionów CZK jako koszty odprawy. GECB ponadto w latach 1998–2002 zainwestował bezpośrednio kwotę o wartości 2,040 miliardów CZK. Inwestycje te dotyczyły modernizacji systemów informatycznych i bankowych GECB i związanych z tym wydatków na sprzęt komputerowy, jak również na rozwój sieci bankomatów i oddziałów. GECB inwestował również w optymalizację sieci oddziałów, szkolenie pracowników, pomoc w zarządzaniu i przekazywanie *know-how*.

(114) Na podstawie informacji podanych przez GECB, Komisja uznaje, że wymienione koszty są związane z restrukturyzacją AGB1.

(115) Wyliczenie wartości brutto ekwiwalentu grantowego środków pomocowych, zawartych w dokumencie gwarancyjnym i umowie o wypłacie odszkodowań jak również opcji sprzedaży jest bardzo trudne (przede wszystkim z uwagi na fakty prowadzące do ich wykorzystania). Prawdopodobieństwo, że roszczenia te zostaną wniesione, jest bardzo małe, w niektórych przypadkach wręcz zerowe (na przykład w sprawach związanych ze środowiskiem naturalnym), a w innych przypadkach wyższe (patrz np. Tabela 1 pkt 9).

(116) Niemniej należy wspomnieć, że AGB1 została sprzedana w otwartym, bezwarunkowym i transparentnym postępowaniu ofertowym, które w tym przypadku jednak nie wyklucza wsparcia, ale gwarantuje, że przyznana pomoc stanowi minimum niezbędne do sprzedaży, a następnie kontynuacji działalności handlowej. Spółka GECIH była w każdym razie jedynym zainteresowanym, który złożył ofertę zakupu AGB1. Z tego powodu sprzedaż spółkom GECB/GECIH uwarunkowana wymienionymi środkami wydawała się najlepszym sposobem restrukturyzacji AGB1.

- (117) Komisja uznaje również, że wysoki poziom współmierności kapitałowej, osiągnięty przez GECEB, nie był wynikiem gwarancji, poręczeń i obietnic wypłaty odszkodowań lub opcji sprzedaży, ponieważ środki te nie mają żadnego wpływu na kapitał własny banku.

Wnioski w związku z Wytycznymi z roku 1994

- (118) Komisja w tej fazie doszła do wniosku, że chociaż kryteria Wytycznych z roku 1994 nie zostały spełnione, to idea Wytycznych z roku 1994 w zasadzie była w tym przypadku respektowana: sprzedaż prywatnemu właścicielowi z zamiarem przywrócenia długoterminowej rentowności banku; nie było konieczne ustanowienie specyficznych warunków czy zobowiązań; pomoc, która została udzielona w okresie sprzedaży, była rzeczywiście minimalną kwotą niezbędną do restrukturyzacji ze względu na fakt, że sprzedaż odbyła się w drodze otwartego, bezwarunkowego i transparentnego postępowania ofertowego.

- (119) Nie zostały jednak spełnione niektóre z kryteriów formalnych Wytycznych z roku 1994, zawartych również w Wytycznych z roku 1999. W celu wyciągnięcia wniosków w sprawie zgodności pomocy, należy ją poddać ocenie pod kątem pozostałych przepisów prawa Wspólnoty.

7. POSTANOWIENIA ART. 87 UST. 3 LIT. C) TRAKTATU USTANAWIAJĄCEGO WSPÓLNOTĘ EUROPEJSKĄ I ART. 46 UST. 2 UKŁADU EUROPEJSKIEGO

- (120) Postanowienia art. 46 ust. 2 Układu Europejskiego, który obowiązywał w okresie udzielenia pomocy, brzmią:

„Jeśli chodzi o usługi finansowe, wskazane w załączniku XVI a, niniejsze porozumienie nie narusza prawa stron, polegającego na podejmowaniu środków niezbędnych do prowadzenia ich polityki walutowej lub środków, których celem jest ochrona inwestorów, deponentów, ubezpieczonych lub osób, które są uprawnione z tytułu powierzenia, lub środków prowadzących do zapewnienia, integralności i stabilności systemu finansowego. Środki te nie będą dyskryminować obywateli innego państwa ze względu na ich przynależność państwową w porównaniu z obywatelami własnego państwa.”

- (121) Postanowienie to samo w sobie nie stanowi podstawy prawnej, aby jakkolwiek środek w formie pomocy państwa przyjęty w jego ramach przez Republikę Czeską,

był uznawany jako zgodny ze wspólnym rynkiem. Stanowi ono jednak ramy, które wraz z pozostałymi elementami prawnymi i faktycznymi tego przypadku ma znaczenie dla oceny zgodności danej formy pomocy ze wspólnym rynkiem.

- (122) W tym aspekcie należy zwrócić uwagę na fakt, że przypadek ten nie może być rozpatrywany w oderwaniu. Gdy udzielono pomocy, czeski sektor bankowy borykał się z ogromnymi trudnościami i większość banków była zagrożona bankructwem. Opisany przypadek jest jednym z szesnastu przypadków, o których powiadomiono w ramach mechanizmu przejściowego⁽¹⁾, w których Republika Czeska musiała ingerować, aby zapobiec załamaniu się całego systemu bankowego w Republice Czeskiej. Dotyczy to wszystkich dużych czeskich banków.

- (123) W tym sensie wymienione środki były w sposób wyraźny przeznaczone na zapewnienie integralności i stabilności systemu finansowego Republiki Czeskiej. Środki te były również konieczne dla zapewnienia stabilności systemu finansowego Republiki Czeskiej, ponieważ bez nich banki musiałyby zakończyć działalność. Ich wprowadzenie w rzeczywistości przejął NBCZ w roli organu nadzorującego sektor finansowy. Pokrywają większość usług finansowych wskazanych w załączniku XVIa do Układu Europejskiego. Ich konsekwencją nie była dyskryminacja z powodu przynależności państwowej.

⁽¹⁾ CZ 15/2003 – Komerční Banka, a.s., data decyzji: 16.12.2003, Dz.U. C 72 z 23.3.2004, str. 9. Sprostowanie w Dz.U. C 104 z 30.4.2004, str. 70.

CZ 14/2003 – Česká spořitelna, a.s., data decyzji: 28.1.2004, Dz.U. C 195 z 31.7.2004, str. 2.

CZ 47/2003 – eBanka, a.s., data decyzji: 3.3.2004, Dz.U. C 115 z 30.4.2004, str. 39.

CZ 48/2003 – J&T BANKA, a.s. (do dnia 24 czerwca 1998 Podnikatelská banka, a.s.), data decyzji: 3.3.2004, Dz.U. C 115 z 30.4.2004, str. 39.

CZ 50/2003 – Ekoagrobanka, a.s. a Union banka, a.s., data decyzji: 3.3.2004, Dz.U. C 115 z 30.4.2004, str. 40.

CZ 51/2003 – Pragobanka, a.s., data decyzji: 3.3.2004 (Dz.U. C 137 z 4.6.2005, str. 4).

CZ 52/2003 – Universal Banka, a.s., data decyzji: 3.3.2004 (Dz.U. C 115 z 30.4.2004, str. 40).

CZ 53/2003 – Banka Haná, a.s., data decyzji: 3.3.2004 (Dz.U. C 242 z 7.10.2006, str. 17).

CZ 54/2003 – Foresbank, a.s., data decyzji: 3.3.2004 (Dz.U. C 242 z 7.10.2006, str. 17).

CZ 55/2003 – Moravia Banka, a.s., data decyzji: 3.3.2004 (Dz.U. C 86 z 8.4.2005, str. 10).

CZ 56/2003 – COOP Banka, a.s., data decyzji: 3.3.2004 (Dz.U. C 137 z 4.6.2005, str. 4).

CZ 57/2003 – Bankovní dům Skala, a.s./Union Banka, a.s., data decyzji: 3.3.2004 (Dz.U. C 100 z 24.4.2004, s. 23).

CZ 58/2003 – Evrobanka, a.s., data decyzji: 3.3.2004 (Dz.U. C 115 z 30.4.2004, str. 40).

CZ 80/2004 – První Městská Banka, a.s., data decyzji: 19.5.2004 (Dz.U. C 137 z 4.6.2005, str. 4).

CZ 46/2003 – Investiční a poštovní banka, a.s./Československá obchodní banka, a.s. (IPB/ČSOB), data decyzji: 14.7.2004 (Dz.U. C 137 z 4.6.2005, str. 4).

8. ZAKOŃCZENIE

(124) Z opisanych powyżej faktów wynika, że pomoc udzielona w ramach sprzedaży AGB1 stanowi część szeroko zakrojonych działań, które Republika Czeska podejmowała systematycznie, aby zapobiec załamaniu się sektora bankowego. Chociaż czeskie organy nie kierowały się warunkami Wytycznych z roku 1994, w pełni respektowały ich ducha i podstawowe zasady. Ze względu na nadzwyczajne okoliczności, z którymi borykała się wówczas Republika Czeska, i biorąc pod uwagę art. 46 ust. 2 Układu Europejskiego, Komisja doszła do wniosku, że pomoc może być uznana za zgodną z art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską jako pomoc, która ma ułatwić rozwój pewnych działań gospodarczych.

(125) Na podstawie wymienionych wyżej faktów Komisja doszła do wniosku, że odszkodowania z tytułu roszczeń wymienionych w tabelach 1 i 4 w pkt 26 uzasadnienia, jak również opcje sprzedaży, stanowią pomoc państwa, która ma zastosowanie po przystąpieniu i jest zgodna ze wspólnym rynkiem,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Pomoc państwa udzielona przedsiębiorstwom GE Capital Bank, a.s. i GE Capital International Holdings Corporation, USA od

dnia 1 maja 2004 r. w formie odszkodowania z tytułu roszczeń wymienionych w tabelach 1, 2, 3 i 4, którego dokonano na podstawie umowy o wypłacie odszkodowań zawartej między Narodowym Bankiem Czeskim a GE Capital International Holdings Corporation, USA dnia 22 czerwca 1998 r., w brzmieniu zgodnym ze sprostowaniem nr 1 do umowy o wypłacie odszkodowań z dnia 25 kwietnia 2004 r., oraz w formie opcji sprzedaży na podstawie dokumentu dotyczącego opcji sprzedaży podpisanego przez Narodowy Bank Czeski i GE Capital International Holdings Corporation, USA dnia 22 czerwca 1998 r., jest zgodna ze wspólnym rynkiem.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Czeskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 lipca 2007 r.

W imieniu Komisji

Neele KROES

Członek Komisji